

BÀI HỌC 12

PHAO-LÔ BỊ TÙ

CÂU GỐC: “Phao-lô tâu: Cầu xin Đức Chúa Trời, chẳng kíp thì chấy, không những một mình vua, nhưng hết thầy mọi người nghe tôi hôm nay đều trở nên như tôi, chỉ trừ bỏ xiềng nầy thôi!” (Công vụ 26:29).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Công vụ 24; Công vụ 25; Công vụ 26; 1 Cô-rinh-tô 1:23.

Phao-lô bị tù hai năm tại thành Sê-sa-rê (Công vụ 24:27). Ông sống trong nhà tù tại cung điện của vua Hê-rốt, có những người lính canh chừng ông (Công vụ 23:35). Trong hai năm đó, Phao-lô ra tòa nhiều lần để đứng trước hai vị tổng đốc La Mã và một vị vua. Các tổng đốc là Phê-lít và Phê-tu. Nhà vua là Ạc-ríp-ba II. Đúng, Phao-lô là một tù nhân, nhưng ông làm công việc của Đức Chúa Trời bằng cách chia sẻ Phúc âm với những người cai trị này (Công vụ 9:15).

Mỗi khi nói với các nhà cai trị này, Phao-lô nói mình vô tội. Ông nói không có bằng chứng nào cho thấy ông đã làm sai. Phao-lô hỏi, Các nhân chứng thấy ông vi phạm luật pháp ở đâu? Câu chuyện này cho thấy Phao-lô không làm gì sai trái và không nên ở trong tù, mà phải được tự do. Ông đang ở trong tù chỉ vì ông đã yêu cầu được ra tòa trước vua La Mã (Công vụ 26:32). Là một tù nhân, Phao-lô có nhiều cơ hội để làm chứng về Đức Chúa Giê-sus. Phao-lô cũng nói về niềm hy vọng tuyệt vời của mình rằng Đức Chúa Trời sẽ đem người chết sống lại.

Nhưng hai năm tù thì khó cho Phao-lô. Không ai từ hội thánh Giê-ru-sa-lem ủng hộ ông. Tại sao? Các nhà lãnh đạo giáo hội “cảm thấy rằng ông bị tù là lỗi của ông vì những thành kiến chống lại ông.” – Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 403.

1. PHÊ-LÍT XỬ ÁN PHAO-LÔ

Phao-lô được đưa đến Sê-sa-rê. Năm ngày sau, một nhóm các nhà lãnh đạo Do Thái quan trọng từ Giê-ru-sa-lem đến Sê-sa-rê. Nhóm này gồm các nhà lãnh đạo tôn giáo Do Thái hàng đầu, thành viên của tòa Công luận, và một luật sư tên là Tẹt-tu-lu. Những người này đến trước mặt Phê-lít trong tòa án và tố cáo Phao-lô (Công vụ 24:1-9).

Phiên tòa trong Công vụ 24 là lần duy nhất các nhà lãnh đạo Do Thái phải trả tiền luật sư để khiếu nại với một người cai trị. Luật sư Tẹt-tu-lu dùng lời khen ngợi để làm cho Phê-lít nghĩ rằng các nhà lãnh đạo Do Thái là đúng. Tẹt-tu-lu nói rằng người Do Thái rất thích hòa bình trong thời gian dài dưới thời Phê-lít. Điều đó không đúng. Sự thật là Phê-lít làm tổn thương nhiều người hơn bất cứ tổng đốc nào khác. Phê-lít cũng lấy đi sự tự do của người dân hơn bất cứ nhà cai trị nào khác. Hành vi của Phê-lít làm tràn đầy lòng căm thù sâu xa của dân chúng đối với các nhà cai trị La Mã. Nhưng Tẹt-tu-lu rất thông minh và mưu mô. Ông ta làm cho tổng đốc Phê-lít nghĩ rằng ông cần tự bảo vệ mình như một người cai trị. Cách tốt nhất để làm điều đó là giữ Phao-lô ở trong tù.

Sau đó Tẹt-tu-lu đổ lỗi cho Phao-lô về ba tội: (1) Phao-lô là một kẻ gây rối. Ông nói rằng Phao-lô muốn người Do Thái ở khắp mọi nơi chống lại chế độ La Mã (Công vụ 24:5). (2) Phao-lô là người lãnh đạo hàng đầu của một nhóm tôn giáo theo người Na-xa-rét, là một mối nguy hiểm cho nước La Mã. (3) Phao-lô không tôn trọng đến thờ ở Giê-ru-sa-lem (Công vụ 24:6).

Đọc Công vụ 24:10-19. Phao-lô trả lời mỗi câu trong những “tội ác” chống lại ông như thế nào?

Hai điều cho thấy những lời cáo buộc của các nhà lãnh đạo Do Thái không đúng sự thật. Phao-lô nói với Phê-lít hai điều này là: (1) Không có nhân chứng từ A-si chống lại ông (Công vụ 24:18, 19). Phê-lít có thể quyết định bỏ phiên tòa chống lại Phao-lô vì không có nhân chứng. (2) Tòa Công luận không thể đổ lỗi cho Phao-lô vì bất cứ tội ác nào, ngoại trừ niềm tin của ông rằng Đức Chúa Giê-su sẽ làm cho kẻ chết sống lại (xem Công vụ 23:6).

Phê-lít hiểu ngay rằng Phao-lô đúng. Ông biết một chút về Cơ Đốc giáo, có thể từ người vợ Do Thái Đơ-ru-si của ông. Vì vậy, Phê-lít quyết định ngừng phiên tòa và tiếp tục vào một thời gian khác. Nhưng quyết định của Phê-lít cho chúng ta thấy một người có thể thay đổi sự suy nghĩ của mình nếu được tặng một món quà hay hối lộ tiền. Phao-lô không có cơ hội để có một phiên xử công bằng với Phê-lít.

2. PHÊ-TU XỬ ÁN PHAO-LÔ

Phê-lít giữ Phao-lô ở tù trong hai năm. Tại sao lâu vậy? Vì, Phê-lít có thể khiến người Do Thái thích ông ta. Sau đó, Bốt-tiu Phê-tu đến thay thế Phê-lít, làm tổng đốc mới của Giu-đê (Công vụ 24:27). Phê-tu cai trị Giu-đê từ năm 60 đến năm 62 SC.

Đọc Công vụ 25:1-5. Cách hành xử của các nhà lãnh đạo Do Thái trong những câu này giúp chúng ta thấy được sự ganh ghét phát triển như thế nào ở những người nghe lễ thật nhưng không muốn tin điều đó?

Có lẽ vì đã thất bại một lần trong nỗ lực thuyết phục Phê-lít về những cáo buộc đối với Phao-lô, các nhà lãnh đạo không muốn mất cơ hội nữa. Vì vậy, họ đề nghị Phê-tu giúp họ trong chuyến thăm đầu tiên của ông tới Giê-ru-sa-lem là đưa Phao-lô trở lại Giê-ru-sa-lem để các nhà lãnh đạo tôn giáo Do Thái có thể xử Phao-lô trong một phiên tòa dưới luật Do Thái.

Các nhà lãnh đạo Do Thái cẩn thận giấu âm mưu thật của họ khi nài xin Phê-tu ban cho họ ân huệ này. Âm mưu đó là gì? Là muốn giết Phao-lô ở dọc đường. Phê-tu đã sẵn sàng để bắt đầu lại phiên tòa xử Phao-lô, nhưng nói rằng việc đó sẽ xảy ra ở Sê-sa-rê, không phải ở Giê-ru-sa-lem. Điều đó cho thấy rằng phiên tòa của Phao-lô sẽ xảy ra theo luật La Mã, chứ không phải theo luật Do Thái.

Khi trở lại Sê-sa-rê, Phê-tu bắt đầu lại phiên tòa của Phao-lô. Những kẻ thù của Phao-lô bắt đầu vu cáo cho ông về tội ác (Công vụ 25:7). Lu-ca không nói cho biết họ vu cáo Phao-lô về tội nào. Nhưng chúng ta có thể thấy câu trả lời của Phao-lô (Công vụ 25:8) rằng các cáo buộc là cùng danh sách từ hai năm trước.

Cuối cùng, Phê-tu không tốt hơn Phê-lít (Công vụ 24:27). Phê-tu không muốn mất sự ủng hộ của người Do Thái, vì vậy, ông nghĩ đến việc đưa Phao-lô trở về Giê-ru-sa-lem để người Do Thái xử. Nhưng Phao-lô không chấp nhận điều này. Vì vậy, ông yêu cầu đến La Mã để xin một phiên tòa ở đó vì ông là công dân La Mã. Ông biết mình sẽ không được xét xử công bằng dưới các nhà lãnh đạo Do Thái, vì thế ông đã tránh khỏi vấn đề này khi yêu cầu vua La Mã xét xử ông.

Đọc về việc Phao-lô bị xét xử trước Phê-tu trong Công vụ 25:9-12. Ông biết rằng Phê-tu dự định dùng ông để được sự ủng hộ cho chức vụ của mình là tổng đốc.

3. PHAO-LÔ TRƯỚC MẶT VUA ẠC-RÍP-BA

Phê-tu đồng ý cho phép Phao-lô đến La Mã (Công vụ 25:12). Đồng thời, Phê-tu đem vụ Phao-lô nói với vua Hê-rốt Ạc-ríp-ba II, là người đang thăm viếng Sê-sa-rê vào thời điểm đó. Hê-rốt Ạc-ríp-ba II là thành viên cuối cùng trong gia đình các vị vua có tên Hê-rốt. Ạc-ríp-ba đến Sê-sa-rê cùng chị là Bê-rê-nít để chào vị tổng đốc mới là Phê-tu.

Phê-tu muốn hỏi Ạc-ríp-ba về những điều gì ông nên ghi vào bức thư gửi cho Vua La Mã. Phê-tu không biết nhiều về luật và lối sống Do Thái, do đó Ạc-ríp-ba có thể giúp Phê-tu (Công vụ 26:2, 3).

Đọc Công vụ 25:13-22. Phê-tu nói gì với vua Ạc-ríp-ba về Phao-lô? Vua Ạc-ríp-ba trả lời thế nào?

Phê-tu nói với vua Ạc-ríp-ba rằng ông ngạc nhiên khi không thấy có tội ác nào của Phao-lô có liên quan đến việc chống lại La Mã. “Tội” của Phao-lô liên quan đến đạo Do Thái và về một người có tên là Giê-su “đã chết nhưng Phao-lô vẫn nói rằng Ngài vẫn còn sống” (Công vụ 25:19). Phao-lô đã nói với các nhà lãnh đạo tôn giáo Do Thái tại Giê-ru-sa-lem rằng ông đã bị xét xử vì ông tin rằng Đức Chúa Giê-su đã sống lại từ cõi chết. Bây giờ Phê-tu nói rằng lý do thật mà Phao-lô đang phải đối diện là vì Phao-lô tin rằng Chúa Giê-su vẫn còn sống.

Đọc Công vụ 25:23-27. Lu-ca nói gì trong những câu này về việc Phao-lô đứng trước Ạc-ríp-ba?

“Phao-lô đứng bị xiềng xích trước mặt mọi người. Có sự khác biệt lớn giữa Phao-lô và những người khác. Ạc-ríp-ba và Bê-rê-nít có quyền lực và địa vị, vì thế những người thế gian thích họ. Nhưng họ không có bản tính tốt lành mà Đức Chúa Trời muốn. Họ là những kẻ vi phạm luật pháp của Ngài, bại hoại trong lòng và đời sống. Hành động của họ đã bị cả thiên đàng ghê tởm.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 434.

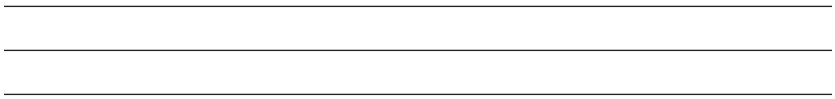
Người ta có thể trông rất đẹp ở bên ngoài, nhưng câu chuyện về Ạc-ríp-ba và chị của ông cho thấy rằng cách nhìn bên ngoài thường đánh lừa chúng ta về những gì thật sự ẩn sâu trong lòng.

4. PHAO-LÔ NÓI VỚI ẠC-RÍP-BA RẰNG ÔNG VÔ TỘI

Phao-lô được đưa đến tổng đốc và các vị khách hoàng gia. Phao-lô nói với họ lý do tại sao ông vô tội về những cáo buộc chống lại ông. Phao-lô nói phần lớn với Ạc-ríp-ba, vì Phê-tu đã nghe những gì Phao-lô nói trước đó (Công vụ 25:8-11).

Phao-lô nói với Ạc-ríp-ba về cuộc đời của mình, cả trước và sau khi ông dâng đời mình cho Đức Chúa Giê-su. Bài giảng này hầu như giống như bài giảng trong Công vụ 22:1-21 mà Phao-lô nói với đám đông ở Giê-ru-sa-lem. Ông bắt đầu bằng cách cố gắng để có được sự hỗ trợ của vua Ạc-ríp-ba. Ông tỏ lòng biết ơn Ạc-ríp-ba vì đã cho phép ông kể câu chuyện của mình. Rốt lại, Ạc-ríp-ba là một người rất quan trọng. Phao-lô cũng nói rằng vua biết nhiều về cách sống và tôn giáo Do Thái, vì thế có thể là một sự trợ giúp lớn cho tổng đốc La Mã. Ạc-ríp-ba có thể giúp Phê-tu hiểu rằng những vụ cáo chống lại Phao-lô không có thật.

Đọc Công vụ 26:1-23. Phao-lô nói gì với vua Ạc-ríp-ba?

Bài giảng của Phao-lô có thể được chia thành ba phần. Trong phần một (Công vụ 26:4-11), Phao-lô nói về cuộc đời cũ của ông là người Pha-ri-si. Nhiều người ở Giê-ru-sa-lem biết về quá khứ của ông. Là người Pha-ri-si, ông tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho kẻ chết sống lại. Giáo lý này là một phần quan trọng của đạo Do Thái. Vì vậy, Phao-lô nói rằng người Do Thái vô lý khi họ tấn công những gì ông tin, bởi vì họ cũng tin như vậy. Nhưng Phao-lô hiểu tại sao họ tức giận. Trong quá khứ, chính ông cũng gặp khó khăn để tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Đức Chúa Giê-su sống lại.

Trong phần hai (Công vụ 26:12-18), Phao-lô nói về ý nghĩ của ông thay đổi như thế nào sau khi gặp Đức Chúa Giê-su trên đường đi Đa-mách. Phao-lô nói Đức Chúa Giê-su đã giao cho ông công việc để chia sẻ Phúc âm với người Do Thái.

Phần ba, Phao-lô chấm dứt bài giảng của mình bằng cách nói rằng sự lựa chọn duy nhất của ông sau khi gặp Đức Chúa Giê-su là tuân theo Ngài (Công vụ 26:19-23). Đó là lý do duy nhất mà ông bị xét xử. Việc ông bị bắt không phải vì đã vi phạm luật Do Thái hoặc không tôn trọng đền thờ, nhưng là vì sứ điệp của ông về Đức Chúa Giê-su sống lại. Niềm tin này phù hợp với những gì Kinh Thánh dạy và cũng cho phép những tín đồ người Ngoại được sự cứu rỗi.

5. PHAO-LÔ NÓI VỚI CÁC NHÀ LÃNH ĐẠO DO THÁI

Phao-lô nói với vua Ạc-ríp-ba, nhưng Phê-tu là người lên tiếng trước (Công vụ 26:24). Phê-tu không có vấn đề gì nếu Phao-lô không giảng về tình trạng người chết. Nhưng nhiều năm trước đó người Hy Lạp La Mã chấp nhận cả hai niềm tin—linh hồn bất tử và sự sống lại—nhưng hai niềm tin này nghịch với nhau. Cho nên họ chọn điều trước và bỏ điều sau. Đây là lý do này mà Phao-lô kể dân ngoại là rồ dại (1 Cô-rinh-tô 1:23).

Phao-lô bày tỏ sự tôn trọng Phê-tu khi ông này trả lời. Sau đó, Phao-lô quay sang vua để hỏi ông ta một câu. Ạc-ríp-ba là người Do Thái. Một người Do Thái có thể hiểu Phao-lô. Một người Do Thái cũng có thể nói rằng giáo lý của Phao-lô về Chúa làm kẻ chết sống lại phù hợp với giáo lý trong Kinh Thánh Hê-bơ-rơ (Công vụ 26:25, 26).

Đọc Công vụ 26:27, 28. Câu trả lời của Ạc-ríp-ba cho câu hỏi của Phao-lô là gì?

Câu hỏi của Phao-lô đặt Ạc-ríp-ba vào tình trạng khó xử. Là một người Do Thái, Ạc-ríp-ba không bao giờ quay lưng lại Kinh Thánh Hê-bơ-rơ. Nhưng nếu vua nói có với câu hỏi của Phao-lô, thì ông ta sẽ phải chấp nhận Đức Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế. Vì vậy, Ạc-ríp-ba trả lời Phao-lô một cách thông minh và tránh né, giúp cho vua “trốn tránh” khỏi cái bẫy của mình khi ông nói, “Thiếu chút nữa người khuyển ta trở nên tín đồ Đấng Christ!”

Câu trả lời của Phao-lô cho chúng ta thấy tình yêu tuyệt vời của ông đối với Phúc âm của Đức Chúa Giê-su và tình yêu sâu xa của ông trong việc phục vụ Chúa. “Phao-lô tâu: Cầu xin Đức Chúa Trời chẳng kíp thì chầy, không những một mình vua, nhưng hết thảy mọi người nghe tôi hôm nay đều trở nên như tôi, chỉ trừ bỏ xiềng này thôi!” (Công vụ 26:29). Trong những lời cuối cùng của mình cho mọi người tại tòa án, Phao-lô không yêu cầu tự do mà chúc mọi người có thể giống như ông, ngoại trừ dây xích xung quanh cổ tay ông. Phao-lô quan tâm đến việc thấy những người khác chấp nhận Chúa Giê-su nhiều hơn là quan tâm đến việc được tự do!

Đọc Công vụ 26:30-32. Câu trả lời của Ạc-ríp-ba cho thấy vua có tin Phao-lô là vô tội không?

Phê-tu cần sự trợ giúp của Ạc-ríp-ba để viết thư về Phaolô (Công vụ 26: 25-27). Cuối cùng, Phao-lô được đi đến La Mã.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Có phải những lời của Phao-lô đã khiến vua Ạc-ríp-ba suy nghĩ về lịch sử gia đình mình và những thất bại của họ trong quá khứ trong cuộc chiến chống lại Đức Chúa Giê-su mà Phao-lô đã nói đến? Ạc-ríp-ba có nghĩ đến ông cố nội của mình là Hê-rốt, người đã giết tất cả những đứa trẻ vô tội ở Bết-lê-hem? Ạc-ríp-ba có nghĩ đến ông cậu Hê-rốt An-ti-ba tuyệt vời của ông đã giết Giăng Báp-tít? Ạc-ríp-ba đã nghĩ về cha mình, Ạc-ríp-ba I, đã giết người lãnh đạo hội thánh là Gia-cơ? Ạc-ríp-ba có hiểu rằng những điều khủng khiếp xảy ra cho các vị vua này là bằng chứng cho thấy Chúa không hài lòng với tội ác của họ đối với các tội tớ của Ngài? Cha của Hê-rốt Ạc-ríp-ba I là một vị vua hùng mạnh hơn ông. Ạc-ríp-ba II nhớ lại ngày cha mình ở cùng thành này, Sê-sa-rê, và mặc áo choàng sáng láng trong khi người ta gọi ông là một vị thần? Ạc-ríp-ba có quên chuyện gì đã xảy ra tiếp theo? Trước khi tiếng la của đám đông dừng lại, sự giận dữ của Đức Chúa Trời đối với cha của Ạc-ríp-ba đã nhanh chóng và khủng khiếp. Vàng, tất cả những điều này đã đi qua tâm trí của Ạc-ríp-ba. Nhưng lòng tự hào của ông đã thích sự khen ngợi và vẻ đẹp ở trước mặt ông. Niềm kiêu hãnh của ông đã phá hủy bất kỳ suy nghĩ thánh thiện nào về Chúa.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The SDA Bible Commentary*, quyển 6, tr. 1066, 1067.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Trong lớp học, hãy nói về quyết định của Phao-lô để được vua La Mã xử. Quyết định của ông có đúng không (cũng đọc Công vụ 25:25, Công vụ 26:31, 32)? Chúng ta nên đi xa bao nhiêu trong việc quyết định để tự bảo vệ mình trước khi chúng ta tin cậy vào sự bảo vệ của Chúa?
2. Hãy suy nghĩ về lời nói của Phao-lô với vua Ạc-ríp-ba: “Tâu vua Ạc-ríp-ba, từ đó, tôi chẳng hề dám chống cự với sự hiện thấy trên trời” (Công vụ 26:19). Lời của Phao-lô nói gì về ông? Chúng ta trung thành thế nào với công việc Chúa giao cho chúng ta là Cơ Đốc nhân?
3. Phao-lô yêu mọi người. Trong lần xét xử cuối cùng tại Sê-sa-rê, Phao-lô nói với những người ở tòa rằng ông muốn rất nhiều để thấy rằng mỗi người trong số họ trở thành Cơ Đốc nhân. Phao-lô muốn họ được cứu nhờ tình yêu thương của Chúa (Công vụ 26:29). Rõ ràng, Phao-lô muốn cứu người với Phúc âm của Đức Chúa Giê-su hơn là muốn cứu mình khỏi bị tù. Chúng ta có thể học được gì từ gương của Phao-lô?